

fra Flertallets Side næres Ønske om at få nedsat et Udvalg i denne Sag. Det vilde have været det heldigste, hurtigste og sikreste, om vi umiddelbart kunde have ladet det nu foreliggende Lovforslag gaa til 2den Behandling, saa at vi kunde have stillet vore Ændringsforslag her i Tinget og faaet Sagen gennemført i Løbet af faa Dage.

Det ærede Medlem fra Søby (Vilhelm Lassen) ankede over, at jeg havde benyttet Udtrykket „Mobilisering“, da jeg før motiverede vort Forslag. Det ærede Medlem mente, at dette Ord ikke passede her. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. En Mobilisering er en Mobilisering, enten hele Hæren mobiliseres eller kun en enkelt Del deraf, og jeg nævnedes før ogsaa udtrykkeligt Tallet: omtrent 1,500 Mand som den Del, der var bleven mobiliseret. Mit Udtryk er fuldstændig korrekt. Men det ærede Medlems Ytring bragte mig til at tænke paa, at jo mindre en Mobilisering er, jo mindre det Antal Soldater er, der indkaldes, desto mere uretfærdig bliver Indkaldelsen for disse enkeltes Vedkommende, naar deres Familier skulle lide derunder. Naar hele Hæren bliver indkaldt, ere alle med til at bære Byrden, men her skriger Uretfærdigheden saa meget mere frem. Det er ogsaa blevet sagt af den ærede Ordfører for Flertallet, at en Del af dette indkaldte Mandskab snart vil vende tilbage. Det er rigtigt nok. Der vil om nogle Dage blive hjemsendt en Del af det indkaldte Mandskab, men i den Tid, de have været inde, have deres Familier lidt derunder. Og det er ikke givet, at disse hjemsendte straks komme i Arbejde. En Del af dem have forladt deres Arbejde og deres Plads, og en Del af dem ville sikkert, naar de komme tilbage, staa uden Arbejde. Jeg kunde tænke mig, at disse hjemsendte paa Grund af Indkaldelsen vare uheldigt stillede og manglede det nødvendige til Familiens Underhold, og at de da kunde komme til at nyde godt af en Lov som denne. Den Omstændighed, at en Del af det indkaldte Mandskab sendes hjem om nogle Dage, gør altsaa ikke denne Sag mindre vigtig end ellers. I øvrigt takker jeg den ærede Ordfører for Flertallet for hans velvillige Udtalelser, og navnlig understreger jeg hans Bemærkning om, at man fra Flertallets Side ønsker, at denne Sag bliver undergivet en kort Udvalgsbehandling. Jeg haaber, at dette vil ske, saa at vi snarest muligt se Sagen igen.

Over for den højtærede Minister vil jeg udtale min Glæde over at høre Mini-

steren antyde Muligheden af, at man egentlig burde gaa videre i denne Sag, saa at denne Hjælp ogsaa kom til at gælde ved ordinære Indkaldelser. Den ærede Minister havde forskellige Betæneligheder ved Sagen, og navnlig den, at Staten ikke havde Haand i Hanke med Kommunerne med Hensyn til Udmaaling af den Hjælp, der skulde ydes. Jeg antager, at disse Betæneligheder ville kunne overvindes ved nærmere Forhandling i det bebudede Udvalg, men jeg vil dog allerede her gøre opmærksom paa, at da det jo ubetinget er et Statsformaal, her er Tale om, vil man ikke med Rette kunne paalægge Kommunerne Byrden i denne Sag. Der kan fra enkelte Kommuner være mange indkaldte og fra andre forholdsvis faa, og Byrderne kunne paa den Maade ikke blive ligeligt fordelte paa Kommunerne. Ved at Staten overtog Forpligtelsen, kom Byrden til at hvile ligeligt paa hele Staten, hvis Formaal realiseres ved Indkaldelserne. Kommunerne ere desuden i Forvejen spændte haardt nok for ogsaa med Hensyn til Fattighjælpen. Saa vidt jeg ved, beløber Fattigvæsenets Budget i en By som Aarhus sig til over 100,000 Kr., og i Odense er man nær oppe mod den samme Sum. Det er et stort Beløb, der paa den Maade maa ydes fra Kommunernes Side. Dertil komme de mange andre Bidrag til humane Formaal. Jeg vil gerne henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at det netop her er en Statsopgave, det gælder om at løse.

Jeg takker altsaa for de velvillige Udtalelser og haaber, at Sagen i Henhold til den ærede Flertalsordførers Udtalelser maa blive fremmet med ekstraordinær Hurtighed i dette Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne af den som Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag (Ellinger): I Anledning af det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for det første Forslag drog frem om, hvorvidt Statskassen kunde komme i Forbindelse med private Foreninger f. Eks. Københavns Understøttelsesforening, vil jeg henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, hvad der i Forslaget om Tilskud til „de fattiges Kasse“ staar i § 3; hvor Forbindelsen mellem Statskassen og Københavns Understøttelsesforening netop er omtalt, ganske vist med Kommunen som Mellemlid, men ogsaa kun som et Mellemlid. For saa vidt vil der altsaa ikke være noget i Vejen for at gaa den Vej, vi have foreslaaet. Jeg takker ogsaa det ærede